

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רצ"ט ע"א

פרשת האזינו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רצ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּקוּדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא רָשִׁים בְּהָאֵי פִּרְשָׁתָא, אֲצִטְרִיכְנָא עַד הַשְּׁתָּא. וְהִכָּא הָא כְּתִיב, לֹא חָכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת, זֹאת וְדָאֵי, וְהָא בְּכֻמָּה אֲתֵר אֹקִימָנָא הָאֵי, דָּאֵי יִשְׂרָאֵל יִנְדְּעוֹן הָאֵי, אֵיךְ זֹאת אֲחִידָא בְּדִינוּי לְאַתְּפָרְעָא מִן חֵיבְיָא, יְכִינּוּ לְאַחֲרִיתָם, וְיִסְתְּמְרוּ לְמַהּוּי בָּהּ. כְּמָה דְּכְתִיב, (אִיּוֹב כ) וְאֶרֶץ מִתְקוּמָמָה לֹא.

תרגום לעברית

וְאֵלּוּ הַפְּסוּקִים יְדוּעִים הֵם. אֲבָל מִשּׁוֹם שֶׁשְּׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָשׁוּם בְּפִרְשָׁה זֹה, הֵייתִי צָרִיךְ עַד עַתָּה. וְכָאן הָרִי כְּתוּב, לֹא חָכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת, זֹאת וְדָאֵי. וְהָרִי בְּכֻמָּה מְקוּמוֹת בְּאַרְנוֹ זֹאת, שָׂאֵם יִשְׂרָאֵל יִדְּעוּ אֵת זֶה אֵיךְ זֹאת אַחוּזָה בְּדִינֶיהָ לְהַפְרֵעַ מִן הָרָשָׁעִים - יְכִינּוּ לְאַחֲרִיתָם, וְיִסְתְּמְרוּ לְהִיּוֹת בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אִיּוֹב כ) וְאֶרֶץ מִתְקוּמָמָה לֹא.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֵר לֹא חָכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת. דָּאֵיכִי מִתְקַשְׁרָא בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, כִּד נְטָרִין פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, וְיִתְבִּין עֲמָה בְּשָׁלָם, יִנְדְּעוֹן דְּסִייעָתָא דְּהָאֵי זֹאת עֲמָהוֹן, לְאַתְּפָרְעָא מִשְׁנֵאִיהוֹן. וְיִשְׂרָאֵל דָּאִינוֹן זְעִירִין בִּינֵי עַמְמָא, יִנְדְּעוֹן, אֵיכָה יְרֵדוּף אֶחָד אֶלְף וּשְׁנַיִם יְנִיסוּ רַבְכָּה.

ומאן גרים להו. האי זאת, דהנה בהו בשלם, כד עבדין פקודי אורייתא. ולעלמין לא אתעדי מנייהו, למעבד להו נוקמין. (דברים לב) אם לא כי צורם מכרם וי' הסגירם. מאי טעמא כי צורם מכרם. בגין צור ילדה תשי, דתקונין לא שראן כדקא יאות באורייהו. אם לא כי צורם מכרם. אמר רבי יהודה דא אברהם, כמה דאוקימנא, דאמר אברהם יתחייבון ישראל בגלותא, ולא ייעלון בגיהנם דתרין אלין גלותא וגיהנם, לא יסבון ישראל. וקודשא בריה הוא אסתכם על ידו, דכל זמנא די יחובון ישראל, יפלון בגלותא, וישתעבדון בהו שנאיהו. ובגין כה, צורם מכרם ודאי, וי' הסגירם, ואסתכם על ידו.

תרגום לעברית

דבר אחר לו חכמו ישכילו זאת - שהיא קשורה בהם בישראל. כאשר שומרים מצוות התורה ויושבים עמה בשלום, ידעו שעזרה של זאת הו עמהם, להפרע משונאיהם. וישראל, שהם מעטים בין האמות, ידעו איכה ירדה אחד אלה ושנים יניסו רבבה. ומי גרם להם? ה זאת הו שהיתה ביניהם בשלום כאשר עושים מצוות התורה, ולעולמים לא זזה מהם לעשות להם נקמות. אם לא כי צורם מכרם ו' הסגירם (דברים לב). מה הטעם כי צורם מכרם? משום שצור ילדה תשי, שהתקונים לא נמצאים כמו שצריך במקומם. אם לא כי צורם מכרם. אמר רבי יהודה, זה אברהם, כמו שבארנו, שאמר אברהם, יתחייבו ישראל בגלות ולא יפנסו בגיהנם, ששני אלו - גלות וגיהנם - לא יסבון ישראל. והקדוש ברוך הוא הסכים על ידו, שכל זמן שיתחייבו ישראל, יפלון לגלות וישתעבדו בהם שונאיהם. ומשום זה צורם מכרם, ודאי, ו' הסגירם, והסכים על ידו.

טקסט הזוהר

תנא, אמר רבי יהודה, מאי טעמא אוכח להו משה ביהאי שירה הכי, בגין דאינהו זמינין למיעל לארעא, ולאשרי בינייהו שכינתא, ובגין כה אוכח להו על האי.

למדנו, אמר רבי יהודה, מה הטעם שהוכיח להם משה בשירה הזו כה? משום שהם מזמנים להפגס לארץ ולהשרות עליהם שכינה, ומשום זה הוכיח אותם על כה.

טקסט הזוהר

רבי יצחק אמר, בתרי אתרי קודשא בריה הוא זמין לאוכחא להו לישראל, וחדאן אומות העולם. חד דכתיב, (הושע יב) וריב ליי' עם יהודה ולפקוד על יעקב כדרכיו וגו'. שמעין אומות העולם חדאן, אמרי, השתא ישתצון מעלמא, כד חמי קודשא בריה הוא דאינון חדאן, מה כתיב בתריה. בבטן עקב את אחיו וגו'. כד שמעין, אמרין, דא הוא תשובה.

תרגום לעברית

רבי יצחק אמר, בשני מקומות הקדוש ברוך הוא היה מזמן להוכיח את ישראל, ושמחו אמות העולם. אחד - שכתוב (הושע יב) וריב לה' עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו וגו'. שמעו אמות העולם, שמחו. אמרו, עתה יכרתו מהעולם. כאשר ראה הקדוש ברוך הוא שהם שמחים, מה כתוב אחריו? בבטן עקב את אחיו וגו'. כאשר שומעים, אומרים, זו היא תשובה.

טקסט הזוהר

לאתתא דהוה לה קטטה בברה, אזלת למקביל עליה דינא, חמאת לדיינא דאין נפשיין. מנייהו לאלקאה, לצלבא, לאוקדא, אמרה ויי מה אעביד מן ברא. כד סיים דינא, אמר לההיא אינתו, אימא, מה אעביד לה בריה, אמרה קובלני, עכ"מ. (דברים לב) ימצאהו בארץ מדבר ובתהו, ודאי לבתר עבד לכל אינון קליפין, דיהון כללהו משתעבדין ליה. עד הכא הוה כתיב בהווא ספרא, דקרטנא אסיא לבתר הוה רשים בהאי קרא, כל נטורא דאצטריה אסיא חכים למעבד למרע דשכיב בבי מרעיה, בי אסירי דמלכא, למפלח למארי עלמא.

מַשֵּׁל לְאִשָּׁה שֶׁהִיָּתָה לָהּ קִטְטָה בְּבִנָּה, הִלְכָה לְתַבְעַע עָלָיו דִּין. רָאֲתָה לְדִין שֶׁדִּין דִּינִי נִפְשׁוֹת - חֲלָקָם לְמִלְקוֹת, לְתַלְיָה, לְשִׁרְפָה. אָמְרָה: אוֹי, מָה אַעֲשֶׂה מִן הַבֶּן? כִּאֲשֶׁר סִים הַדִּין, אָמַר לְאוֹתָהּ אִשָּׁה: אִמָּא, מָה עָשָׂה לָךְ בְּנֶה? אָמְרָה, מִתְלוֹנְנֶת, עַכ''מ. יִמְצָאָהוּ בְּאַרְץ מִדְבָּר וּבִתְהוֹ. וְדָאִי לְבִסּוּף עָשָׂה לְכָל אוֹתָן קִלְפוֹת שֶׁיִּהְיוּ כָלָן מִשְׁתַּעֲבָדוֹת לוֹ. עַד כָּאֵן הָיָה כְּתוּב בְּאוֹתוֹ סֵפֶר שֶׁל קִרְטָנָא הָרוּפָא. לְבִסּוּף הָיָה רְשׁוּם בְּזֶה הַפְּסוּקָה, כָּל שְׁמִירָה שֶׁנִּצְרָךְ רוּפָא חָכָם לַעֲשׂוֹת לְחוּלָה שֶׁשׁוֹכֵב בְּבֵית חָלִיו, בֵּית אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ - לַעֲבֹד לְאֲדוֹן הָעוֹלָם!

טקסט הזהור

דְּכַד אָזִיל אֲסִיָּא חֲכִים לְגַבִּיָּה, יִמְצָאָהוּ בְּאַרְץ מִדְבָּר וּבִתְהוֹ יִלְלִי יְשִׁימוֹן, מִרְעִין דְּשִׁרְיָין עָלֶיהָ, אֲשַׁכַּח לִיָּה בְּאֲסִירוֹ דְּמִלְכָּא. אִי תִימָא הוּאִיל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס' א פקיד) יִפְקוּד לְתַפְשָׁא לִיָּה, דְּלֹא יִשְׁתַּדֵּל בַּר נָשׁ אֲבַתְרִיָּה. לָאוּ הָכִי, דְּהָא דָּוִד אָמַר, (תהלים מא) אֲשִׁירִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל וְגו', דָּל הָהוּא דְּשָׁכִיב בְּבֵי מִרְעִיָּה. וְאִי אֲסִיָּא חֲכִים הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לִיָּה בְּרַכָּאן, לְהַהוּא דְּיִשְׁתַּדֵּל בִּיָּה.

תרגום לעברית

שֶׁכֶּאֱשֶׁר הוּלָךְ רוּפָא חָכָם אֶצְלוֹ, יִמְצָאָהוּ בְּאַרְץ מִדְבָּר וּבִתְהוֹ יִלְלִי יְשִׁמּוֹן, מִחֲלוֹת הַשּׁוּרוֹת עָלָיו. מוֹצֵא אוֹתוֹ בְּמַאֲסֵר הַמֶּלֶךְ. אִם תֹּאמַר, הוּאִיל וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (פוקד) יִפְקֹד לְתַפֵּס אוֹתוֹ, שְׁלֹא יִשְׁתַּדֵּל אָדָם אַחֲרָיו - לֹא כֹה, שֶׁהָרִי אָמַר דָּוִד, (תהלים מא) אֲשִׁירִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל וְגו'. דָּל הוּא אוֹתוֹ שֶׁשׁוֹכֵב בְּבֵית חָלִיו. וְאִם רוּפָא חָכָם הוּא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ בְּרָכוֹת לְאוֹתוֹ שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל בּוֹ.

וְהָהוּא אֲסִיָּא, יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר, בְּבֵי מַרְעִיָּה שְׂכִיב. וּבִתְהוּ יְלִיל יְשִׁימוֹן, דְּאִינוֹן מַרְעִין דְּחֻקִּין לִיה. מֵאִי אֲצֻטְרִיָּה לִיה לְמַעַבְד. יְסוּבְכְנָהוּ יְסוּבְכְּ סְבוֹת, וְיִיתִי עֲלוֹת, בְּגִין דִּימְנַע מַנִּיה אִינוֹן מְלִין דְּנִזְקִין לִיה. יִקְיִז לִיה, וְיַפִּיק מַנִּיה דְּמָא בִישָׂא. יְבוֹנְנָהוּ יְסַתְּכַל וְיִבִּין הָהוּא מַרְעָא מִמָּה הָוִי, וְיְסַתְּכַל בְּגִין דְּלֹא יִתְרַבִּי עֲלוֹי, וְיִמְאָר לִיה. לְבַתָּר יִצְרָנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ, בְּגִין דִּיהָא נָטִיר כְּדָקָא יָאוֹת, בְּאִינוֹן מַשְׁקִי, בְּאִינוֹן אֲסוּוֹתָא דְּאֲצֻטְרִיכוֹ לִיה, וְלֹא יִטְעִי (ס"א מִינִיָּהוּ) בִּינִיָּהוּ. דְּאֶלְמְלִי יִטְעִי, אֲפִילוּ בְּמִלָּה חַד, קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא חָשִׁיב עַל הָהוּא אֲסִיָּא, כְּאֵלוֹ שְׁפִירָה דְּמָא וְקִטְלִיה.

תרגום לעברית

וְאוֹתוֹ רוּפָא, יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר, בְּבֵית חָלְיוֹ שׁוֹכֵב. וּבִתְהוּ יְלִל יִשְׁמֹן, שְׁאוֹתָן מַחֲלוֹת מַצְרוֹת לוֹ. מַה צְרִיָּה לוֹ לַעֲשׂוֹת? יְסוּבְכְנָהוּ - יְסוּבְכְּ סְבוֹת וְיִבִּיא עֲלוֹת כְּדִי שְׁיִמְנַע מִמֶּנּוּ אוֹתָם דְּבָרִים שְׁמֻזִּיקִים לוֹ. יִקְיִז לוֹ, וְיוֹצִיא מִמֶּנּוּ דָם רַע. יְבוֹנְנָהוּ - יְסַתְּכַל וְיִבִּין אוֹתוֹ חוּלָה מִמָּה הָיָה, וְיְסַתְּכַל כְּדִי שְׁלֹא יִכְבֵּד עָלָיו וְיִמְעַט אוֹתוֹ. לְבַסּוּף - יִצְרָנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ, כְּדִי שְׁיִהְיֶה שְׁמוֹר כְּמוֹ שְׁצֻרִיָּה בְּאוֹתָם מַשְׁקִים, בְּאוֹתָן רְפוּאוֹת שְׁצֻרִיכוֹת לוֹ, וְלֹא יִטְעָה (מֵהֶם) בִּינִיָּהוּ. שְׁאֵם יִטְעָה אֲפִילוּ בְּדָבָר אֶחָד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב עַל אוֹתוֹ רוּפָא כְּאֵלוֹ שְׁפִירָה דְּמִים וְהֶרְגוֹ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רצ"ט ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּעִי, דְּאֶרַף עַל גַּב דִּיהָהוּא בְּרַ נֶשׁ אִיהוּ בְּבֵי אֲסִירִי דְּמִלְכָּא, וְאִיהוּ אֲסִיר בְּבֵי אֲסִירִי, דִּישְׁתַּדַּל בְּרַ נֶשׁ עָלֶיהָ, וְיִסְיִיעַ לִיה לְאַפְקָא לִיה מִבֵּי אֲסִירִי. וְהוּא אָמַר הָכִי. קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא דֵּן דִּינִין דְּבִנִּי עֲלֵמָא לְעִילָא, הֵן לְמוֹת הֵן

משום שהקדוש ברוך הוא רוצה, שאף על גב שאותו אדם הוא בבית אסירי המלך והוא אסור בבית האסורים, שישתדל אדם עליו ויעזר לו להוציאו מבית האסורים. והנה אומר כה: הקדוש ברוך הוא דן דינים של בני העולם למעלה, הן למות, הן לשרשו, הן לעקר, הן לענש בנכסיו, ולאסר אותו. מי שנראה לענש נכסים, נופל בבית חליו, ולא יתרפא עד שיתן כל מה שנגזר עליו. כיון שנענש בממונו ונותן כל מה שנגזר עליו, יתרפא, ויוצא מבית האסורים. ועל זה צריך להתעסק עמו שיתן ענשו ויצא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.